עפ"א 13720/01/16 – אברהם יהודה דוידוביץ נגד עירית נתניה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"א 13720-01-16 דודוביץ נ' עירית נתניה
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת דפנה בלטמן קדראי
המערער	אברהם יהודה דוידוביץ
נגד	
המשיבה	עירית נתניה ע"י ב"כ עו"ד בועז שמעוני

<u>פסק דין</u>

1. המערער הורשע בהכרעת דין מנומקת מיום 3.12.2015, בכך שביום 10.4.2011, בשעה 22:09 העמיד/ החנה רכבו מ"ר 6532470, על המדרכה ברחוב רזיאל מס. 36 בנתניה. האישום נסב על דוח חניה אשר המערער ביקש להישפט בגינו.

הרשעת המערער נסמכה על הודאתו של המערער, בישיבת ההקראה ביום 25.1.2015, בכך שאמנם עצר במקום להוריד מרכבו נכים - את אחיינו הנכה ואת אביו הזקן, ונתקבלה לאחר שטענת הגנה לפיה נתנה למערער התחייבות שלטונית לפיה יימחק האישום, נדחתה בתום שמיעת ראיות להוכחתה.

בגזר דין אשר ניתן בעקבות ההרשעה, נגזר על המערער תשלום קנס בסך 750 ₪, וזאת אף בנוסף להוצאות שנפסקו לחובתו במהלך ניהול הראיות בתיק, בגובה 1,500 ₪.

2. על הכרעת הדין וגזר הדין הגיש המערער את הערעור שבפני, שבו שלל טענות, דיוניות ומהותיות. טען הוא כי ההליך נוהל נגדו באופן לא נאות ותוך גרימת עיוותי דין, מבלי שנתנה לו ההזדמנות לעיין בחומר הראיות שבתיק המאשימה, כי לא נשמעה כראוי עמדתו לאישום, כי לא נוהלו ראיות בעניינו, כי נשללה ממנו הזכות להביא עדים ולחקור עדים, כי הפרוטוקול אינו משקף את התנהלות הדברים, כי הורשע מבלי שנשמע, ואף שלא כדין, שכן עצירת רכב להורדת נכים, מקום שלא נמצא מקום לחניית נכים בכל הסביבה אינה מהווה עבירה, שהורשע למרות שהוכיח הבטחה שלטונית שכתב האישום נגדו יימחק, שהענישה ופסיקת ההוצאות אינן סבירות בנסיבות, שכל זאת תוצאת יד אחת שעשו כלפיו בית המשפט והתובע העירוני, שהיה אף עד ההגנה, ואשר מופיע תדירות בפני בית המשפט וזה עיקר הטענות.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

3. המערער פירט טענותיו בכתב בכתב טענותיו, בבקשות שהגיש ובהרחבה רבה בעל פה. על אלה באה תשובת המשיבה, מפי בא כוחה.

לאחר כל אלה, מצאתי כי אין ממש בערעור לא לגופן של טענות ולא לעניין עיוות הדין שתואר.

4. חלק ניכר מטיעוני המערער נשלל ונסתר מתוך הכתוב בפרוטוקול הדיון בבית משפט השלום והראיות אשר הוגשו בו. אין לשמוע מפי המערער כל טיעון לעניין חומר הראיות, שעה שנתנה לו ההזדמנות לדחות את דיון הראיות לאחר שנמסר לו חומר הראיות, והוא ויתר על זכותו זו. טענותיו הרבות והחוזרות בהקשר זה נחזות לנסיון לניצול לרעה של ההליכים.

אין כל ממש בטענה לפיה לא התקיימו הקראה או ראיות. בפרוטוקולים מוכיחים כי נרשמה תשובתו של המערער לאישום וכי התיק נקבע לשמיעת ראיות בטענת ההגנה של הבטחה שלטונית. בתיק התקיימו שתי ישיבות ראיות, בראשונה העיד המערער ואף נחקר בחקירה נגדית ואחר כך זימן לעדות מטעמו את ב"כ המאשימה, אשר העיד כאמור עד שנפסקה ישיבת הראיות הראשונה, והתייצב להמשך חקירתו לישיבת הראיות השניה, שבה נמנע המערער מלהמשיך ולחקור אותו. לא נרשמה בפרוטוקול כל בקשה להעיד עדים אחרים או נוספים. בנסיבות אלה אף הטענה כאילו לא התקיימו ראיות בתיק נחזית כטענת שוא, אשר ראוי היה כי לא תועלה.

המערער מוחה על הכשלת חקירתו את העד מטעמו, בהערות בית המשפט קמא, שנרשמו בפרוטוקול, המייחסות למערער הפרעה לניהול המשפט, עד כדי גרימה להפסקת דיון הראיות הראשון, וחיובו בהוצאות בשל ההכרח לקבוע ישיבת ראיות נוספת. פרוטוקול הדיון, שאיננו מוקלט, אמנם אינו משקף את כל חילופי הדברים באולם, אך מביא טעימה מאמירות המערער (ראה התייחסותו לעדות עו"ד שמעוני: "לדעתי זו תהיה עדות שקר. הבנתי את הדברים" - עמוד 17 לפרוטוקול מיום 15.10.2015. אף מתוך החלטות בית המשפט, הכוללות הן החלטה המזהירה את המערער לגבי דרך החקירה שמותר לנקוט בה (עמוד 17, שם), והן מתוך ההחלטה בסוף אותו פרוטוקול (עמוד 18, שם), נלמד כי המערער הפריע לניהולו התקין של הדיון וגרם בהתנהלותו לפיצול שמיעת הראיות ולקביעת ישיבת ראיות שניה, מקום שאין בכך צורך, ועל כן חוייב בהוצאות. הפרוטוקול מדבר בעד עצמו ומנציח את ההתייחסות המיידית של בית המשפט להתנהגות המערער. אפשר והמערער, שבחר שלא להיות מיוצג (לצערי גם בערעור) אינו בקי בדרכי ניהול המשפט, ואולם משבחר לנהל ללא עזרה מקצועית את הגנתו, ראוי היה כי ינהג בהתאם להדרכתו של בית המשפט. ניכר מתוך ההחלטות כי לא כך נהג המערער. התנהלותו הבלתי מקצועית והמתריסה גרמה אמנם לתקלה ולפיצול הדיון. זכות הגישה לערכאות אינה כוללת את הזכות לנהל את הדיון והחקירות כטוב בעיני כל צד, שלא על פי דיני הראיות ושלא על פי הכללים המתחייבים וכללי הנימוס בכלל זאת. ובנסיבות אלה, לא ראיתי מקום להתערב אף בשיקול דעתו של בית המשפט, אשר רשאי היה להטיל הוצאות על המערער, וכך עשה בהחלטה מנומקת.

5. המערער טועה בניתוח המשפטי לפיו חניה או עצירה על מדרכה מורת כאשר נועדה להורדת נכים. אין

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

זה המצב המשפטי. חוק חנייה לנכים, תשנ"ד - 1993, אינו מתיר סידור זה, אלא מורה על הקלות בחנייה רק לכלי רכב הנושאים תו נכה. רכבו של המערער לא נשא תו כאמור. אף טענת המערער לגבי הגנה מפני אחריות קפידה, שנשמעה באופן מבולבל ולא ברור דיו, אינה הגנה. קביעתו של בית המשפט קמא לפיה תשובת המערער לאישום היא הודאה בעובדות נכונה, ולא מצאתי כל פגם בהחלטת בית המשפט קמא לעניין זה.

מכאן, כי טרוניניתו הבסיסית של המערער כלפי הדו"ח, סברתו כי ההליכים נגדו שגויים וכי ראוי היה לבטלם, שגויה אף היא.

6. הנטל להוכיח הבטחה שלטונית חל על המערער. בעניין זה מסר המערער גרסות לא עקביות. מכל מקום, בית המשפט קמא, ,אשר שמע את העדים והתרשם מהם, לא קיבל את הטענה ובעיקר ביסס החלטתו על מסמכים אשר הוציא המערער ואשר אינם תומכים בגרסתו המאוחרת. לא מצאתי טעות באלה ואין מקום להתערב גם בקביעות בית המשפט לעניין זה.

7. המערער ביקש לנהל הגנתו מפני האישום אשר בדו"ח, אשר הטיל על המערער קנס בסך 500 ₪. המערער ניהל הגנת סרק, וגרם להמשכות ההליכים, ובסופו של יום חוייב בקנס שאינו גבוהה כלל בנסיבות, בסך 750 ₪, ואמנם חוייב בהוצאות משמעותיות בסך 1,500 ש,ח. התוצאה הכספית הכוללת מכאיבה למערער, באשר ודאי אינה כלכלית, ואולם לא די בכך בכדי להוות טעם לערעור, ואף אינה מצדיקה התערבות כשלעצמה בנסיבות העניין.

8. המערער תיבל טענותיו בחשדות שהטיח בבית המשפט ובב"כ המשיבה, על היותם פועלים במשותף נגדו. טענה לא מוכחת זו, המטילה רפש על אלה הפועלים לאכיפת החוק, ראוי היה שלא תעלה, ואפשר שדי היה בעצם ובדרך העלאתה בכדי להצדיק את סילוק הערעור.

על כן הנני דוחה את הערעור.

המערער ישא בהוצאות המשיבה בסך 750 ₪. התחשבי בפסיקת ההוצאות בהעדר הצדקה להגשת

הערעור, בדרך בה הוגש ובטענות שנשמעו במסגרתו, אך גם התחשבתי בקנס ובהוצאות שנפסקו כבר

בערכאה הראשונה.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ח אלול תשע"ו, 21 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©